

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Joelis, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

2 הפטרה
וילך וגם
3 לפי באב
במנחה

4 קמץ כוק

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי
 קחו עמכם דברים ושובו אל
 יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וישלמה
 פרים שפתינו: אשורי לא ושיענו על סוס לא נרכב
 ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידיו אשר
 בך ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדברה כי שב ה
 אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויר
 שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כבית הודו וריח לו
 כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו רגן ויפרחו כגפן זכרו
 כין לבנון: אפרים מרח לי עוד לעצבים אני ענית
 ואשורנו אני כברושרענן ממני פרה נמצא: מי חכם י
 ויבן אלה נבון וירעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
 ילכו בסופשעים יבשלו בס:

*Dominum
 & Salva-
 torem
 suum, pra-
 scripta
 confessionis
 & depre-
 cationis
 formula.*

LIBER JOELIS,
 HEBRAICE יואל
 CAPUT I. א

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל:
 שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי
 הארץ והיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה
 לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר
 הילק אכל החסיל: הקיצו שכורים וכוו והיללו כל ה
 שתי יין על עסי כי נכרת מפיהם: כי גוי עלה על
 ארצי עצום ואין מספר שני שני אריה ומתלעות לביא
 לו: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה
 והשליך הלבנו שריגיה: אלי כבתולה חגרת שק
 על

*Ap jejunis
 & planctus
 populum
 vocat, quo
 Deum of-
 fensum pla-
 care, pra-
 sentemque
 cladem &
 excidium
 avertete
 queant.*

9 על בעל נעוריה: הכרת מנחה ונסך מבית יהוה
 10 יאכלו הכהנים משרתי יהוה: שרד שדה אכלה
 יארמה כי שרד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר:
 11 הבישו אפרים הילילו כרמים על חטתה ועל שעורה
 12 כי אבר קציר שדה: הגפן הובישה והתאנה אמלה
 רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי
 הביש ששון מן בני אדם:

13 חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי
 מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית
 14 אלהיכם מנחה ונסך: קדשו צום קראו עצרה
 אספו זקנים כל ישרי הארץ בית יהוה אלהיכם וזקנו
 15 אל יהוה: אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משגי
 16 יבוא: הלא נגר עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
 17 שמחה וגיל: עבשו פרדות תחת מגרפתיים נשמו
 18 אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: מרה נאנחה
 בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי
 19 הצאן נאשמו: אליך יהוה אקרא כי אש אכלה
 כ נאות מדבר ולהכה להטה כל עצי השדה: גם
 בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש
 אכלה נאות המדבר:

Cap. II.
 Fatalem
 istum divi-
 ne vindi-
 ctæ diem
 graphicè,
 Et tan-
 quam in
 vivâ ima-
 gine, de-
 pingit: si-
 mul libe-
 rationem
 et salutem
 polliceri
 incipit; at-

א ב
 תקעו שופר
 בציון והריעו בתר קדשי ירגזו כל ישרי הארץ כי בא
 2 יום יהוה כי קרוב: יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
 כשחר פרש על ההרים עם רבו עצום כמהו לאנהיה
 מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור:
 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להכה כגן ערוץ
 הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא
 4 היתה לו: כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן
 היוצין: כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון
 לו ג 3 000 כקול

que Messia
adventum
promittit.

בְּקוֹל־לֵהָב־זֶשׁ אֲכַלְהָ קֶשׁ כַּעֲסֵם עֲצוֹם עֲרוֹךְ
 מִלְחָמָה: מִפְּנֵי יַחֲלוּ עַמִּים כָּל־פְּנִים קִבְצוּ
 פֶּאֶרֶר: כְּגִבּוֹרִים יִרְצֹן כְּאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה יַעֲלוּ חוֹמָה
 וְאִישׁ בְּדַרְכֵי יִלְכוּן וְלֹא יַעֲבֹטוּן אֲרָחוֹתָם: וְאִישׁ
 זָחִיו לֹא יִדְחִקוּן גֵּבֶר בְּמַסְלָתוֹ יִלְכוּן וּבְעֵד הַשְּׁלַח
 יִפְלוּ לֹא יִבְצְעוּ: בְּעֵד יִשְׁקוּ בַּחוֹמָה יִרְצֹן בְּבַתִּים
 יַעֲלוּ בְּעֵד הַחֲלוּנִים יִבְאוּ כְּגִבּוֹרִים: לִפְנֵי רִגְזָה אֶרֶץ
 רַעֲשׂוּ שָׁמַיִם שֶׁמֶשׁ וַיִּרְחַקְרוּ וְכּוֹכָבִים אֲסִפּוּ נִגְהַם:
 וַיְהוֹה נִתְּן קוֹלוֹ לִפְנֵי חֵילוֹ כִּי רַב מְאֹד מִחֲנֹהוּ כִּי
 עֲצוֹם עֲשָׂה דְבָרוֹ כִּי גִדּוֹל יוֹם יְהוֹה וְנֹרָא מְאֹד וּמִי
 יִכִּלְנוּ: וְגַם עֵתָה נֹאם יְהוֹה שְׁבוּ עָרֵי כָּל־לִבְכֶם
 וּבִצּוֹם וּבִבְכִי וּבְמַסְפָּר: וּקְרְעוּ לִבְכֶם וְאֵל־בְּנֵי רֵיכָם
 וּשְׁבוּ אֵל־יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם כִּי חָנוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ
 אַפַּיִם וְרַב־חַסְדֵּי וְנָחֵם עַל־הָרָעָה: מִי יִדַּע יָשׁוּב
 וְנָחֵם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרִכָּה מִנְּחָה וְנִסְךְ לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִוּוֹן טו
 קְדְשׁוֹ צוֹם קְרָאוּ עֲצֵרָה: אֲסִפּוּ עִם קְדְשׁוֹ קְהָל
 קִבְצוּ זְקֻנִים אֲסִפּוּ עוֹלָלִים וַיִּזְנְקוּ שָׂרִים יֵצֵא חֲתָן מִחֲדָרוֹ
 וּפְלֵה מִחֻפְתָּהּ: בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזֻבָּח יִבְכוּ הַכְּהֹנִים
 מִשְׁרֵתֵי יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוֹסֵה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ וְאֵל־תִּתֵּן
 נַחֲלָתְךָ לַחֲרֻפָּה לְמִשְׁלַבֶּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים
 אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּקְנֵא יְהוָה לָאָרֶץ וַיַּחְמַל עַל־עַמּוֹ: וַיַּעַן
 יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת־הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
 וְהַיִּצְהָר וּשְׁבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֶן אֲתֶכֶם עוֹד חֲרֻפָּה
 בְּגוֹיִם: וְאֶת־הַצִּפּוֹנִי אֲרַחֵק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדְחַתִּיו כ־
 אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה אֶת־פְּנֵי אֶל־הַיָּם הַקְּדֻמָּיִ
 וּסְפּוּ אֶל־הַיָּם הַאֲחֵרוֹן וְעֵלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעֲלֵ
 צָחַנְתוּ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: אֶל־הַיָּדָאִי אֲדַמָּה
 גִּילִי

קאץ בלי אס ה

22 גילי ושׁמחי כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת: אֶל־הַתִּירָאוֹ
 בַּהֲמוֹת שָׂדֵי כִּי־דִשְׂאוּ נְאוֹת מְדַבֵּר כִּי־עַן נִשְׂא פְרִי
 23 תֵּאֵנָה וּגְפֵן נִתְּנֵי־חֵילָם: וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וּשְׂמְחוּ בַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרָה לְצַדִּיקָה וַיּוֹרֵד לָכֶם
 24 גֶשֶׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּרֹאשׁוֹן: וּמֵלֹא הַגְּרָנוֹת בָּרֶ
 בָּה וְהִשְׁקוּ חִיקִים תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר: וּשְׁלַמְתִּי לָכֶם אֶת־
 הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל הָאֲרֶבֶה הִלְקָה וְהַחֲסִיל וְהַגּוֹס חִילִי
 26 הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי בְכֶם: וְאָכַלְתֶּם אֲבוֹל וּשְׁבוּעַ
 וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם
 27 לְהַפְּלִיא וּלְאִי־יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־בִקְרֹב
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי
 לְעוֹלָם: וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן אֲשַׁפּוּךְ אֶת־

Cap. III.
 Ad Messia
 tempora
 delatus,
 illorum
 faciem &
 statum ul-
 terius ob-
 oculos ex-
 ponere per-
 git.

רוּחִי עַל־כָּל־בֶּשֶׂר וּנְבֹאוּ וּבְנֵיכֶם וּבְנֵי־כֶסֶם וּקְנִיכֶם
 2 חֲלָמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחֲוִירֵיכֶם חֲזִינוֹת יִרְאוּ: וְגַם עַל־
 הַעֲבָדִים וְעַל־חַשְׁפְּחוֹת בַּיָּמִים הַהֵמָּה אֲשַׁפּוּךְ אֶת־
 3 רוּחִי: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּס וְאֲשׁוֹת מְרוֹת
 4 עֵשֶׂן: הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
 הַיְהוָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
 יִמָּלֵט כִּי־בָהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם רְתִיחָה פְּלִיטָה כְּאֲשֶׁר

Cap. IV.
 Porro Ec-
 clesia fata,
 post con-
 summatam
 Zionis li-
 beratio-
 nem, &
 salutem,
 aperit, fe-
 ricemque
 temporum
 ordine
 enarrat.

אָ דָ אָמַר יְהוָה וּבְשָׂרֵידִים אֲשֶׁר יְהוָה קָרָא: כִּי־הִנֵּה
 אָשִׁיב קִרִי בַיָּמִים הַהֵמָּה וּבִעַת הָיָה אֲשֶׁר אֲשׁוּב אֶת־שְׁבוֹת
 2 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: וּקְבַצְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהוֹרֵדְתִים
 אֶל־עַמְקֵי יְהוּשָׁפָט וּנְשַׁפְּטִי עִמָּם שֵׁם עַל־עַמִּי
 וְנַחֲלַתִּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּרוּ בְּגוֹיִם וְאֶת־אֲרֶצִי חֲלָקוּ:
 3 וְאֶת־עַמִּי יְדוּ גוֹרָל וַיִּתְּנוּ הַיָּלֵד בְּזוֹנָה וְהַיָּלֵדָה מְכָרוּ
 4 בֵּין וַיִּשְׁתּוּ: וְגַם מָה־אֲתֶם לִי צָר וְצִדּוֹן וְכָל־גְּלִילוֹת
 פְּלִשְׁתִּי הַגְּמוּל אֲתֶם מְשַׁלְּמִים עָלַי וְאִם־גְּמִלִים אֲתֶם
 הַעֲדִי קַל מְהֵרָה אֲשִׁיב גְּמִלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם: אֲשֶׁר־כִּסְפִי
 לוֹ ד 4 000 וְהָבִי

וזהבי לקחתם ומחמדוי הטבים הבאתם להיכליכם :
 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען 6
 הרחיקם מעל גבולם : הנני מעירם מן המקום אשר 7
 מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם :
 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה 8
 ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר :
 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו 9
 הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה : כתו אתיכם 10
 לחרבות ומזמרותיכם לרמחים החלש יאמר גבור
 אני : עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבעו שמה הנחת 11
 יהודה גבוריה : יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי 12
 שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב : שלחו מגל 13
 כי בשל קציר באו רדוכי מלאה גת השיקו היקבים כי
 רבה רעתם : המנים המנים בעמק החרוץ כי קרוב יום 14
 יהוה בעמק החרוץ : שמש וירח קדרו וככבים אספו 15
 ויהוה מציון ישאג וירושלם יתן קולו ורעשו 16
 שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל :
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי 17
 והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד :
 והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס 18
 והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים
 ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השמים :
 מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה 19
 מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם :
 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור : ונקיתי דמם כי 20
 לא נקיתי ויהוה שכן בציון :

קמץ כלא אס